

ստացած, կիեվի գաշնակական խորհուրդը հրատարակեց մի կոչ՝ Հրատիքիով յանու կուի մը-ղել անձնաւորութեան ազատութեան համար:

Այդպիսով, Պետքերուրդի ուսանուալթեան հրաւելը՝ մասնակցելու իր յարուցած շարժման՝ կիեվ քաղաքում կատարելապէս նպաստառ հոլ գո-տաւ և կենակի արձագանք համալսարանի ու-սանուների մէջ և արտայայտեց այստեղ այլ ձևով, բան թէ կարութեան ուրիշ տեղերում:

Փետրվարի 16-ին, ուսանողական շարժման և նրա պատճառների մասին Պետքերուրդից տե-տեղեւութիւններ ստանալուց, յետոյ, գոշնակա-կան խորհուրդը մէկ առանձին կոչով Հրատիք ընկիրներին ծողովի փետրվարի 17-ին, որը և տե-ղի ունցաւ համալսարանի շինութեան մէջ, մաս-նակցութեամբ մասն 1000 ուսանողների, ներկայ եղուները վճռեցին միանալ Պետքերուրդի ընկեր-ների պահանջներին և մինչև նրանց պահանջ-ներին բաւարութիւն արվել հրաժարակ դա-սախուսութիւններին յամախուրութիւնը, որու շարդարցեց համալսարանի բէկորին, որը եկի քողովին, և ապա ժողովականները ցը-վեցին իրանց աները, իսկ մօտ 80 ուսանողներ մասացին համալսարանի շինութեան մէջ, և մէկ առողիտորիայից միւրա անցնելով, ուր զասախու-սութիւններ էին կարդացվում, յարտում էին պրօֆէսուններին ծողովի կայացրած վճռի մասին, որից յետոյ զասախուսութիւնները դադարեցին:

Փետրվարի 18-ին և հետեւալ օրերը համալսա-րանի ուսանողները շարունակում էին իրանց ադիմացիան և չին թոյլ տալիս զասախուսու-թիւններ ընթերցանութիւնը, և մինչև անդամ բացաձակ բաւութիւն էին գործ զնում իրանց շատ ընկերների կիրարերամբ, որու չին ցան-կանում միանալ նրանց շարժմանը: Հարման մէջ մասնակցում էին զինարարապէս համալսա-րանի առաջին երկու կուռսերի ուսանողները, իսկ նրանց առաջ առնեկենները այնքան չին են-թարկվում ազիտասունների դրդուներին:

Յուզմունը կիեվ քաղաքում չը զադարեց փետրվարի 20-ի Բարձրագործ հրամանի հրատա-րակիլուց յետոյ է: «Դաշնակցական խորհուրդը, որը ամբողջ ժամանակ ափառացիալի զինաւոր օրդինի գերն էր իսպանում, իրաւակած բիլուսէնների և աղաղակող բարերը յօդուածների մասին:

Մենք երկու նպատակ ունենք, և առաջին այն էր, որ ծանօթացներն մեր ընթերցուներին առաջակ վրաց հրապարակախօսութեան այն մասի հատ ու առաջ է վրաց միակ ամենուրեայ լրագիրը: Յօդուածագրի զրական նշանակու-թեան և համարական դիրքի մարտի 8-ին:

Խորովներ գումարել համալսարանի կօրինուում և պատուիրական նամակներ տալու համար յատ-կայրված սենեակում, որովնետե համալսարա-

նի մնացած բոլոր սենեակները փակված էին:

Մեծ պաս առաջին շաբաթվայ ընթացքում պարագաներու համարանում չը կայն, որովնետե ուսումնարանի հիշանութեան ու-սանուների մէջ և արտայայտեց այստեղ այլ ձևով, բան թէ կարգութիւն ուրիշ տեղուում է ուսա-նուներին հաղորդվելու համար: Այսու ամենայնիւն:

Մուսաքաներ այդ յանցաւորներին: Շատ ա-

նուներ ոչինչ մեղք չը ունեն և յիշառակված են նամալսարանի այն շինութիւնների մէջ, ուր նուուր ունեն շարունակում էին:

Համար: Հետացրէ անսեններին, կը մնան միայն շննել ապագայ շարժման հարցը, մանաւանու Պետքերուրդում զորաւուլը զադարելու մասին:

Ապագայ արօփէսոր Պատկանեան, նրա ա-շակերտ պրօփէսօր Մարը (սա չա չէ, բայց հայագէտ է՝ ուրիշների իշխանի յօդիկայուղ) այս չէ, բայց հայագէտ է այստեղուուրդը իմբրին*) է պատկանուում է պ. կ. Եղիան:

Սի ամբողջ զնի մասին էր աղաղակում Քաղաքական աշխատական մէջ չը պիտի որու-ներին բարդացի իմբրիալը, մի անուելի զաւագրութիւնը:

Մուսաքաներ այդ քայլու նամակները:

Մուսաքաներ այդ քայլու ն

